

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Лазуренко Ігор Олександрович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають вимогам статті 21, частини третьої статті 46 та статті 48 Конституції України (є неконституційними), приписи:

– абзаців четвертого, п'ятого частини другої статті 70 Закону України „Про виконавче провадження“ від 2 червня 2016 року № 1404-VIII, якими передбачено:

„З пенсії може бути відраховано не більш як 50 відсотків її розміру на утримання членів сім'ї (аліменти), на відшкодування збитків від розкрадання майна підприємств, установ і організацій, на відшкодування пенсіонером шкоди, заподіяної каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, а також у зв'язку із смертю потерпілого, на повернення переплачених сум заробітної плати в передбачених законом випадках.

За іншими видами стягнень може бути відраховано не більш як 20 відсотків пенсії“;

– абзаців третього, четвертого частини другої статті 50 Закону України „Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування“ від 9 липня 2003 року № 1058-IV такого самого змісту.

Автор клопотання стверджує, що застосування Верховним Судом оспорюваних приписів, які дозволяють звертати стягнення на пенсію боржника у разі, якщо вона є єдиним джерелом його доходів та її розмір дорівнює прожитковому мінімуму для непрацездатної особи, призвело до порушення права скажника на соціальний захист, оскільки позбавило його гарантії, закріпленої в частині третій статті 46 Конституції України, відповідно до якої пенсії, інші виплати соціальних виплат та допомоги, що є основним джерелом існування, мають забезпечувати рівень життя, не нижчий від прожиткового мінімуму, встановленого законом.